

Tal dia com avui fa...

1 any

Pistoles Taser

Els Mossos d'Esquadra comencen a patrullar amb les polèmiques pistoles elèctriques a les ciutats de Girona, Blanes i Figueres.

10 anys

Mort de Jackson

El cantant Michael Jackson morí d'un atac de cor a la ciutat de Los Angeles. Els bombers van traslladar el Rei del Pop fins a l'hospital.

20 anys

Pau als aeroports

El govern pagarà als controladors 1.300 milions per la pau als aeroports. Faran 100.000 hores més per pal·liar la falta de personal.

Full de ruta

David Marín

Ho tornen a fer

Els al·legats finals d'alguns presos polítics al Suprem van deixar una frase que ha ressonat per la política catalana durant dies, i encara dura: "Ho tornarem a fer". La major part de l'independentisme ho ha celebrat, pel que té de fermesa personal i col·lectiva, per reivindicar uns fets pacífics (fer manifestacions, posar urnes a disposició dels ciutadans, i actuar en coherència amb el resultat d'aquestes urnes), i també pel que té d'esperança de continuar en algun moment el torcebraç polític i ciutadà a l'Estat. Una altra part de l'independentisme n'ha renegat, assenyalant que si es tracta de fer-ho exactament igual i amb el mateix resultat inacabat, no val la pena posar-s'hi. I des de l'unionisme bonista ho troben d'una irresponsabilitat absoluta. L'altre unionisme es frega les mans, pensant en uns anys més de condemna.

Molt bé. Però aquí hi falla alguna cosa. Aquest "ho tornarem a fer" no és l'únic que s'ha dit, darrerament, però ningú s'hi ha posat les mans al cap ni hi ha parat la més mínima atenció. Però el cas és que ells, els no independentistes, també diuen que ho tornaran a fer. Exactament igual. El PP, Cs i Vox fins i tot ho van posar als programes electorals: 155 fins a la rendició total. El PSOE no vol fer-se cap foto d'investidura amb independentistes, ni tornar a cap taula de diàleg que no passi per fer combregar els altres amb els límits d'una Constitució, l'actual, que segons enquestes només té el 15% del suport social al país. Mentre s'exigeix diàleg amb renúncies als *indepes*, se'ls aplica un cordó sanitari a Barcelona, i es manté fiscalia i advocacia repartint llenya judicial a cor què vols. El PSC ha tingut diversos cops a punt l'escrit per al TC per allò que pugui fer la mesa del Parlament. Però de moment la mesa fa bon dat. Ho tornaran a fer? Ja ho estan fent. Ells sí.

Fa més de set anys que bloquegen l'aspiració d'una part important de la societat catalana, tan important que crea majories fins i tot en les condicions més adverses. Un bloqueig constant del que vol la meitat més o menys de la societat i que, buscant-ne la rendició, finalment la van abocar a la unilateralitat. En qualsevol lloc del món un bloqueig tan bèstia hauria fet esclatar violència. N'hi va haver, però només d'una part. Han actuat com uns autèntics irresponsables. I, per si no n'hi ha gués prou, ho continuen fent.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora, filòsofa i periodista

Vas conèixer Teresa Pàmies?

La importància de fer aquesta pregunta a totes les persones que llegiu aquest diari em ve de l'escriptora i dramaturga Montse Cornet, que em va venir a trobar a l'acte públic de Lletres al Parlament per presentar-se com "una gran amiga de Teresa Pàmies". I em va voler explicar la seva història. Una història d'algú que té un llibre escrit però no troba ningú que l'escolti, la vulgui llegir i doni una oportunitat a les seves paraules. Qui la va ajudar va ser Teresa Pàmies, que va escriure el pròleg per al seu primer llibre. Així, el butlletí mensual que dediquem a Teresa Pàmies des del web de la Institució de les Lletres Catalanes ha comptat amb dos textos nous: la història de com es van conèixer Montse Cornet i Teresa Pàmies i el pròleg de *Dues vides*, la primera obra de Montse Cornet, que després d'aquesta, en va fer moltes més.

TERESA PÀMIES VA VOLER AGAFAR el passat a través de totes les seves mans: el record de la vivència, les hemeroteques, les cartes que rebia, episodis de

llibres, altres veus que no fossin la seva i fins i tot la contradiguessin ... com un trencadís de Gaudí, anava recollint els trossos esparços d'allò que en diem vida passada. Amb honestedat, amb coratge, sense por a l'autocrítica.

PER AIXÒ ÉS IMPORTANT RECOLLIR testimonis, vivències, records de les perso-

nes que la van conèixer, tractar, tal vegada estimar, o joves que l'han començada a llegir i tenen alguna cosa a dir sobre ella. Pensaments, anècdotes, vivències compartides... tot allò que val la pena explicar i fer-ne patrimoni comú. Per això, faig una crida, des d'aquest espai mensual que m'ofereix aquest diari que era tan seu –hi va col·laborar des del seu inici fins a poc abans de morir– per demanar a tothom que tingui una història per explicar, que ens escrigui a anyteresapamies.cultura@gencat.cat . web www.anyteresapamies.cat

QUE NINGÚ PENSI QUE L'ANY TERESA PÀMIES és un any per a erudits, experts i acadèmics. Ser fidel a la seva memòria és no apartar-la de la seva gent. Tenim un objectiu: que el web commemoratiu sigui un espai de referència (juntament amb el que ja existeix elsullsdelapamies.cat) per a persones que estudiïn o estiguin interessades en la vida i obra de Teresa Pàmies. Si tens una història de la Teresa Pàmies mirem de salvar-la entre tots de l'oblit, escriu-nos.

“Ser fidel a la memòria de Teresa Pàmies és no apartar-la de la seva gent

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Endesa a l'Estartit

■ A l'Estartit, al carrer Mediterrània, cruïlla amb les escales del carrer Niàgara, hi ha des de fa uns quants mesos un cable d'electricitat, segurament d'Endesa, que està penjant de la branca d'un pi, amb el corresponent perill d'incendi, i també està lligat a la barana de la terrassa d'una casa, amb el perill que una criatura hi posi la mà i passi una desgràcia.

Això semblava que era provisional per donar corrent a un habitatge de més avall, però per Setmana Santa ja estava així. Com pot ser que l'Ajuntament de Torroella ho permeti? O hem d'esperar que hi hagi un incendi o una desgràcia per treure aquesta instal·lació provisional?

JOSEPA SALOMÓ
L'Estartit (Baix Empordà)

Revetlla

■ Soc veïna del barri de la Sagrada Família de Barcelona. En aquest barri hi han viscut els meus avis, els meus pares i ara jo.

He viscut tota l'evolució del barri, no era crítica com molts altres veïns, perquè penso que el món evoluciona i és el que toca i més en un barri on tenim l'obra vital d'Antoni Gaudí.

Però diumenge a la nit, revetlla de Sant Joan, el que em vaig trobar va ser un barri mort. Per primera vegada, després d'anys i anys, no hi va haver foguera, ni música, ni les celebracions que feien sortir els veïns i fer un sopar o prendre la coca i cava a la fresca al carrer Marina entre Provença i Mallorca. Em vaig trobar l'espai desèrtic, uns poquets nens petits tiraven les seves bombetes i bengales, però res més.

Al final tindran raó les veus que diuen que l'entorn només interessa pels estrangers.

Tant de bo sigui un fet puntual.

ISABEL BALLESTER I SANTA
Barcelona

FP sinònim de posar-se les piles

■ Sres./Srs, vull aportar una informació, important, des del punt de vista d'Ensenyament, concretament del sector de l'FP. El meu institut, IES Alt Penedès, cada any, i en fa 11 de consecutius, es presenta a un concurs estatal, que patrocina Siemens, sobre prototips robòtics. Doncs bé, la notícia és que aquest any, el dia 10 de juny va ser proclamat guanyador. De les onze edicions n'ha guanyat 8 i he de dir que, en alguna ocasió, mereixent guanyar, va quedar segon o tercer. Perquè és clar, pot cansar que sempre guanyi el mateix, fins i tot és raonable i humà. Fins aquí tot normalitat, la queixa és que, bàsicament, no se'n fa publicitat a àmbit del nostre país, per

part dels mitjans de comunicació ni tampoc per part de la direcció del centre; ja sabem què passa, la formació professional és el germà pobre i només s'hi fa referència quan hi ha eleccions. Hauríem de copiar aquelles coses que fa bé Alemanya, és el cas de l'FP en aquell país. Els estudiants i els treballadors que provenen d'aquest sector estan molt ben considerats.

Tinc entès que el Departament d'Ensenyament va ser convidat per Siemens a assistir al lliurament de premis a Madrid i van rebutjar l'assistència perquè era festiu a la ciutat de Barcelona. Tot plegat, molt desencertat.

A internet, al Youtube, podeu trobar els vídeos relacionats amb aquest relat. La inquietud que em mou és posar l'FP en el lloc que li correspon, i al mateix temps promocionar-la. Posem-nos les piles!

MANEL VENTURA I RODRÍGUEZ
Tarragona